



ROK ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA

Rehoľa menších bratov – minoritov je jednou z troch františkánskych rehoľných spoločenstiev. Je rodinou synov sv. Františka, ktorá sa snaží uskutočňovať ideály svojho otca v súčasnom svete. Jeho základnou inšpiráciou bol Ježiš. Preto vo svojej regule sv. František hovorí: Regula a život menších bratov je: zachovávať sväté evanjelium nášho Pána Ježiša Krista. Evanjelium mali bratia uskutočňovať životom v poslušnosti, bez vlastníctva a v čistote. Okrem toho, František kládol bratom na srdce poslušnosť voči Cirkvi a bratské spolunažívanie medzi sebou a so všetkými ľuďmi. Rád je preto bratstvom, kde platí zásada rovnosti medzi kňazmi a bratmi, ktorí nimi nie sú. Predstavený bratstva je ministrom, to znamená služobníkom ostatných. K základným prvkom misie minoritov medzi ľuďmi patrí bytie menším, po latinsky – minoritas. Toto slovo najlepšie vyjadrovalo to, čo malo nadovšetko charakterizovať každé počínanie bratov, čiže poníženosť, pokoru, chudobu a jednoduchosť.

V roku 1209, keď malo Františkovo spoločenstvo 12 bratov, pápež Inocent III. ústne schválil Prvú regulu. Bratia tak začali ohlasovať Evanjelium najprv v doline Spoleto, potom v rôznych miestach Talianska. Dvakrát do roka sa stretávali na kapitulách, aby sa poradili a organizovali rýchlo sa zväčšujúce spoločenstvo. Na prvej generálnej kapitule v roku 1217 sa Rehoľa rozdelila na 12 provincií. V roku 1220 sa František vrátil z Egypta, aby zamedzil šíriacim sa zmenám v ráde. Aby sa to neopakovalo poprosil kardinála Hugolina o patronát nad rehoľou, postaral sa o ustanovenie noviciátu, o generálneho ministra v osobe br. Eliáša a redakciu Reguly, ktorú však neskôr prepracoval. V roku 1223 pápež Honorius III. potvrdil bullou Regulu sv. Františka - štvrtú a poslednú regulu na svete. Po smrti sv. Františka (1226) vznikli medzi bratmi rôzne skupiny, ktoré si dávali za cieľ odlišné a niekedy aj ťažko zlučiteľné ideály. Časť bratov videla poslanie rádu predovšetkým v dobrej príprave na službu Cirkvi, prostredníctvom kvalifikovaného apoštolátu, svedectva života, ohlasovania, ale aj bádania na vedeckom poli, či prácou medzi prostým ľudom kdekoľvek to bolo potrebné. Takýto spôsob života si vyžadoval spojenie síl, čo viedlo k zhromažďovaniu sa bratov v konventoch, čiže väčších kláštoroch prevažne v mestách. Iní bratia túžili nasledovať ukrytý život sv. Františka na pustovniach, v tichu, v modlitbe a v prežívaní jednoduchosť života v bratstve. V dôsledku toho došlo v roku 1517 k rozdeleniu rehole na rád konventuálov a rád observantov. V roku 1525 sa v dôsledku ďalšej reformy od rodiny observantov oddelila rodina kapucínov. V roku 1818 bolo pod oltárom spodnej baziliky v Assisi nájdené telo sv. Františka, čo okrem iných udalostí prispelo k novému oživeniu. Takmer vo všetkých provinciách sa otvárajú nové kostoly a kláštory. V roku 1897 pápež Leon XIII. zreformoval rehoľu. Dnes existujú tri vetvy františkánskej rodiny Rád menších bratov (františkáni), Rád menších bratov konventuálov (minoriti) a Rád menších bratov kapucínov (kapucíni).

Podľa niektorých prameňov prví minoriti prišli na územie dnešného Slovenska už za života sv. Františka. V roku 1221 generálny minister brat Eliáš rozhodol o novej výprave bratov do Uhorska, tentokrát pod vedením brata Cézara zo Speieru. Ich príchod je začiatkom usídlenia a rozvoja rádu v našej krajine. Za najstarší

na Slovensku je považovaný minoritský kláštor v Trnave, založený v roku 1224. V roku 1239 bola už zriadená Uhorská provincia, ktorej súčasťou bola aj slovenská kustódia so sídlom v Ostrihome. Do roku 1925 patrili slovenskí minoriti do Uhorskej provincie. Potom boli pričlenení k novovzniknutej Československej provincii sv. Cyrila a Metoda s provinciálnym sídlom v Brne. V roku 1950 pred likvidáciou kláštorov mali slovenskí minoriti 4 kláštory a to v Levoči, Spišskom Štvrtku, Brehove a v Poprade-Strážach. Po trinástich rokoch



od pádu komunizmu vytvorili minoriti na Slovensku vlastnú viceprovinciu, zvanú kustódiou. V návaznosti na minoritské prvpočiatky

(Pokračovanie na strane 2)

SVÄTEC MESIACA

Sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi

Narodil sa okolo roku 1195 v Lisabone v zbožnej šľachtickej rodine. Krstným menom sa volal Ferdinand. V pätnástich rokoch začal vážne premýšľať, v ktorom povolaní by naj-



lepšie slúžil Bohu. Rozhodol sa vstúpiť do kláštora augustiniánov neďaleko Lisabonu. Nenašiel tu však úplný pokoj, rušili ho návštevy príbuzných a priateľov. Asi po dvoch rokoch odišiel do kláštora sv. Kríža v Coimbre. Tam ho prav-

depodobne roku 1219 aj vysvätili za kňaza. Neďaleko Coimbry v tom čase vznikol františkánsky kláštor. Ferdinand obdivoval túto rehoľu a zatúžil vstúpiť do nej, a tak sa ešte viac snažiť o dokonalosť. V roku 1220 si teda Ferdinand obliekol rúcho sv. Františka a prijal meno Anton. Čoskoro nato ho predstavení poslali na misie do Afriky, kde však ochorel a musel sa vrátiť. Brat Gracián, predstavený, ho poslal do malého kláštora sv. Pavla pri Forli. Tam býval v pustovni, robil tie najnižšie práce, žil prísny životom.

Raz však zasiahla Božia prozreteľnosť. Keď biskup svätých nových dominikánskych a františkánskych bratov za kňazov, vyzval ich, aby jeden z nich kázal. Predstavený kláštora rozkázal Antonovi, ktorý z poslušnosti, nepripravený vystúpil na kazateľnicu. Všetci žasli, keď počuli ohnivé slová múdrosti. Antona potom ustanovili za učiteľa budúcich kňazov vo františkánskom ráde. Bol vymenovaný za kazateľa vo svojej provincii. Deväť rokov účinkoval na kazateľnici a vykonal veľa dobrého pre spásu duší. Mal výbornú pamäť aj talent. Doplnil si teologické vzdelanie. V roku 1223 sa stal profesorom teológie v Bologni, neskôr v Toulouse, Montpellier a v Padove. Aj ako profesor zostal pokorným rehoľníkom, nevynechával modlitbu a rozjímanie. K tomu viedol aj svojich žiakov.

Anton sa stal veľmi známym a vyhľadávaným kazateľom. Niekedy mal až tridsaťtisíc poslucháčov. Vtedy kázal aj na námestiach alebo na lúkach. V roku 1227 na generálnej kapitule ho vymenovali za provinciála územia celého severného Talianska. Tento úrad však zložil po troch rokoch a vrátil sa do Padovy, kde pokračoval v kázaní a v písaní kázní. Zomrel nečakane ako tridsaťšesťročný 13. júna 1231. Pochovali ho 17. júna v chráme Panny Márie v Padove.

Vďaka početným zázrakom, ktoré sa začali diať pri jeho hrobe ho necelý rok po smrti, 30. mája 1232, pápež Gregor IX. vyhlásil za svätého. Úcta k nemu sa veľmi rozšírila. Jeho socha sa nachádza v mnohých kostoloch. Tradične sa vyzýva pri hľadaní stratených vecí.

(www.zivotopisysvatych.sk)

na Slovensku sa jej patrónkou stala Najsvätejšia Panna v tajomstve Nepoškvrneného počatia. V súčasnosti do slovenskej kustódie patrí asi tridsiatka bratov pôsobiach v štyroch komunitách v Levoči, v Spišskom Štvrtku, v Brehove a v Bratislave a v novootvorenej misijnej prítomnosti v meste Fiere v južnom Albánsku.

(www.minoriti.sk)

FARSKÁ RADA POD DROBNOHLADOM

Zasadania farskej ekonomickej rady (FER)

Stretnutie FER zvoláva farár, ktorý tiež vymedzuje otázky, ktoré sa majú prerokovať a prijíma tie, ktoré predložili členovia.

FER sa má schádzať aspoň dvakrát v roku. Bez farára nesmie byť žiadne zasadanie.

Pre zasadanie sa vyžaduje prítomnosť viac ako polovice členov FER. Všetky rozhodnutia majú byť prijaté absolútnou väčšinou prítomných. Členovia FER vyjadria svoju mienku hlasovaním alebo slovom. Konečné rozhodnutie prináleží farárovi.

Uznesenia prijaté bez farára ako predsedu alebo proti nemu sú neplatné.

Osobitné ustanovenia

Spôsob hospodárenia FER sa dohodne a odsúhlasí na zasadaní FER tak, aby bol v súlade s kánonickými normami. Správcom celého farského majetku je jedine farár.

Právo kontrolovať činnosť FER má ordinár, diecézny ekonóm a ordinárom k tejto úlohe poverená osoba.

Vypočutie mienky FER je potrebné k stanoveniu mzdy pre farských zamestnancov, k ohodnoteniu veriacich (laikov a klerikov), ktorí vykonávajú nejakú úlohu v službe farskému spoločenstvu.

Všetky farské peniaze (vrátane filiállok) majú byť uložené v peňažnom ústave a doklady o tom starostlivo uchované vo farskom archíve.

(www.ke-arcidieceza.sk – štatút FER)

ZO ŽIVOTA FARNOSTI A CIRKVI

Nebeská Matka

I keď nás nerodí,
pri kolíske stojí.
Hladká...
Taká je Nebeská Matka.

Za tmy i za šera,
na nás sa pozerá...
Z nebeskej diali.
A keď sa stmieva,
srdcia nám zhrieva,
pod plášť svoj halí.

Vždy drží nad nami,
v dňoch ba aj nocami,
ochrannú ruku.
S nami spať chodíva
i k sebe tulíva,
jak list kvet v puku.

(Michal Koscelanský)

Stav financií po prvom štvrtroku 2015:

príjmy spolu: 8 578,47 €

výdaje spolu: 8 661,23 €

zostatok: 101,76 €

bankové účty: 3 262,72 € + 9 009,20 € = 12 271,92 €

PROGRAM SVÄTÝCH OMŠÍ MÁJ 2015

Dátum	Deň	Miesto	Čas
01.05.	piatok	BO	17:00
		PA	18:00
02.05.	sobota	PA	08:00
03.05.	5. veľkonočná nedeľa	PA	09:30
	(svätá liturgia)	BO	11:00
04.05.	pondelok	PA	18:00
05.05.	utorok	BO	18:00
06.05.	streda	PA	07:30
07.05.	štvrtok	PA	18:00
08.05.	piatok	PA	18:00
09.05.	sobota	PA	18:00
10.05.	6. veľkonočná nedeľa Zbierka na masmédiá	PA	09:30
		BO	11:00
11.05.	pondelok	PA	18:00
12.05.	utorok	BO	18:00
13.05.	streda	PA	07:30
14.05.	štvrtok Nanebovystúpenie Pána	BO	17:00
		PA	18:00
15.05.	piatok	PA	18:00
16.05.	sobota	PA	18:00
17.05.	7. veľkonočná nedeľa Zbierka na opravu farského kostola	PA	09:30
	(svätá liturgia)	BO	11:00
18.05.	pondelok	PA	18:00
19.05.	utorok	BO	18:00
20.05.	streda	PA	07:30
21.05.	štvrtok	PA	18:00
22.05.	piatok	PA	18:00
23.05.	sobota	PA	15:30
24.05.	Nedeľa zoslania Ducha Svätého	PA	09:30
		BO	11:00
25.05.	pondelok	PA	18:00
26.05.	utorok	BO	18:00
27.05.	streda	PA	07:30
28.05.	štvrtok	PA	07:30
29.05.	piatok		
30.05.	sobota		
31.05.	9. nedeľa cez rok – Najsvätejšej Trojice	DV	08:00
	(svätá liturgia)	PA	08:00
		PA	09:30
		BO	11:00

Tento program je iba orientačný pre dopredu nepredvídané okolnosti. Rozhodujúce sú oznamy, ktoré sa čítajú a zverejňujú po nedeľnej svätej omši.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Parchovany pre vnútornú potrebu.

Za vydanie zodpovedá správca farnosti s redakčnou radou. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov a nezodpovedá za prípadné porušenie autorského zákona. Kontakt: telefón - 0948 702 271, e-mail: parchovany@rimkat.sk